

Ændringsforslag nr. 13
forkastedes, idet 31 stemte for, 116 imod; 5
stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 14
forkastedes, idet 59 stemte for, 86 imod; 7
stemte hverken for eller imod.

§ 5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 betragtedes som
bortfaldet efter forkastelsen af ændringsfor-
slag nr. 2.

§§ 6 og 7 og ændringsforslag nr. 16
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17
forkastedes, idet 46 stemte for, 106 imod.

§ 8 med den foretagne ændring
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget gik herefter til fornyet be-
handling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) *Anden behandling af:*

*Forslag til lov om ændring af lov om op-
havsretten til litterære og kunstneriske værker.
(Søfolks radio- og fjernsynsbetjening [af Aren-
toft (FP) m. fl.].*

(Lovforslag nr. L 92. Fremsat 15/11 77.
Første behandling 15/12 77. Betænkning
16/3 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Glistrup (FP):

Selv den, der er så finkulturelt snobbet, at
han med foragt ser på dette proletariske, fla-

de television, som har vundet indpas i de
senere år, selv han må erkende, at fjernsynet
er blevet en meget stor folkelig succes, et me-
dium, som meget, meget store dele af befolk-
ningen finder stor fornøjelse, stort udbytte i
at følge med i.

Det er desværre så ulykkeligt, at en meget
lille del af vor befolkning, kun nogle ganske
få tusinde mennesker, nemlig de søfolk, der
sejler i udenrigsfart, holdes ude fra at deltage
i denne almindelige folkelige fornøjelse og
adspredelse. Når de holdes ude fra det, så
skyldes det ikke tekniske vanskeligheder.
Igen gennem kasseteteknikkens udvikling har
man for længst, igennem en halv snes år i
hvert tilfælde, haft de tekniske og økonomi-
ske muligheder for, at også denne lille grup-
pe af befolkningen, som jo også på så mange
andre områder er afskåret fra at deltage i det
almindelige samfundsliv, disse få tusinde ud
af befolkningen, kan få lejlighed til at se
fjernsyn.

Når man desuagtet forholder søfolkene
denne mulighed, så beror det udelukkende
på noget juridisk snurrepiberi. Man har nem-
lig begrebsmæssigt udledet fra, at man har et
ophavsretsbegreb, til at der så skulle være
vanskeligheder, hvis disse få tusinde menne-
sker fik lejlighed til at se fjernsyn på lige fod
med andre. Det er selvfølgelig for en reali-
stisk betragtning det rene pjat og nonsens.
Forholdet er jo det, at der på nogle fjern-
synsaftener måske kun er 200.000 eller
300.000, der sidder foran skærmen og følger
med i, hvad der sker. Til andre fjernsynsprog-
rammer kan der være 3-4 millioner menne-
sker. Der er ingen, som på forhånd kan vide,
om der er 6.000 eller 8.000 eller 10.000 flere
eller færre. Der er ingen, der bagefter kan
efterkontrollere, om der har været 3.000 flere
eller 30.000 flere, end man egentlig har reg-
net med. Derfor er ophavsmandstaksterne,
honorarer til ophavsmændene, af naturnød-
vendige grunde ikke fastlagt på basis af, om
der er lidt flere eller lidt færre, der får lejlig-
hed til at følge med i fjernsynet. Derfor vil
der ingen reelle indgreb ske i ophavsmændene
rettigheder ved, at man siger, at den kontrakt,
som ophavsmændene har indgået med
Danmarks Radio, også kommer til at dække
de 4.000, 8.000, 10.000, eller hvor mange sø-
folk der nu kan være tale om, så de kan få
lejlighed til at følge fjernsynet også ude i ski-
bene. Det er noget rent og skært teknisk, som